

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1072/2018
03.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко убиство у пострекавању из члана 114. став 1. тачка 9) у вези члана 34. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Мирослава Лепојевића поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву 2К 6/15 од 10.04.2018. године и Кв 65/18 од 03.05.2018. године, у седници већа одржаној 03.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Мирослава Лепојевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву 2К 6/15 од 10.04.2018. године и Кв 65/18 од 03.05.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву 2К 6/15 од 10.04.2018. године одбијен је захтев који је поднела адв. Бојана Павловић Сарић дана 15.01.2018. године да се окривљеном АА на терет буџетских средстава суда исплате трошкови у износу од 9.843.100,00 динара као неоснован.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кв 65/18 од 03.05.2018. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА адв. Бојане Павловић Сарић и адв. Момчила Булатовића и окривљеног АА изјављене против решења Вишег суда у Панчеву 2К 6/15 од 10.04.2018. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА адв. Мирослав Лепојевић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблагоприятан.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. ст. 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреде тог законика (члан 74. члан 438. став 1. тач. 1) и 4), тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3), члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. Законика о кривичном поступку.

Из списка предмета произилази да је решење Вишег суда у Панчеву Кв 65/18 од 03.05.2018. године, достављено на име окривљеног АА, ул. ..., ... село ..., а из повратнице која се налази у списима предмета произилази да је примљено дана 07.05.2018. године, а да је као прималац означен окривљени АА.

Према тврдњама браниоца окривљеног адв. Мирослава Лепојевића, решење Вишег суда у Панчеву Кв 65/18 од 03.05.2018. године примио је ББ из ... за време док је окривљени био у иностранству (о чему постоји и писмена изјава ББ), 'што је сагласно и списима предмета.

Одредбом члана 243. став 2. ЗКП прописано је да ако се лице из става 1. овог члана не затекне тамо где се достављање има извршити, писмено се може предати пунолетном члану његовог домаћинства који је дужан да га прими. Ако се члан породичног домаћинства ту не затекне, писмено ће се предати портиру, суседу или председнику кућног савета ако они на то пристану и тиме се сматра да је достављање извршено.

У конкретном случају, а како то произилази из списка предмета лице коме је требало извршити достављање тј. окривљени АА, није се затекао тамо где је достављање требало да се изврши, извршено је посредно достављање и то суседу (ББ из ...) који спада у круг лица која могу да приме писмена, а који је на то пристао (писмена изјава ББ), дакле достављање писмена је извршено у свему у складу са одредбом члана 243. став 2. ЗКП, из чега произилази да се као датум пријема писмена лицу коме се писмено има уручити сматра датум када је писмено уручено овом лицу тј. 07.05.2018. године.

Такође, из списка предмета произилази да је достављање писмена извршено два пута и то 07.05.2018. године и 07.09.2018. године, а како од момента достављања почињу да теку рокови, правно је релевантно само прво достављање, дакле рок за подношење захтева за заштиту законитости почиње да тече од дана када је први пут извршено уручење решења.

Имајући у виду напред наведено, да је решење Вишег суда у Панчеву Кв 65/18 од 03.05.2018. године први пут достављено окривљеном АА дана

07.05.2018. године (од када тече рок за подношење захтева за заштиту законитости), а да је бранилац окривљеног адв. Мирослав Лепојевић захтев за заштиту законитости поднео лично Вишем суду у Панчеву дана 14.09.2018. године, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као неблаговремен, јер је поднет након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић